

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

1678

Na temelju članka 59. stavka 1. Zakona o klimatskim promjenama i zaštiti ozonskog sloja (»Narodne novine«, broj 127/19), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 30. srpnja 2020. donijela

UREDBU

O NAČINU TRGOVANJA EMISIJSKIM JEDINICAMA STAKLENIČKIH PLINOVA

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovom Uredbom uređuje se način trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova i djelatnosti i staklenički plinovi za koje se utvrđuje obveza ishođenja dozvole za emisije stakleničkih plinova, zrakoplovne djelatnosti i plinovi za koje se utvrđuje obveza praćenja emisija, obveze operatera postrojenja i operatora zrakoplova, praćenje i izvješćivanje o emisijama i tonskim kilometrima, način podnošenja i obrasci plana praćenja i izvješćivanja o emisijama stakleničkih plinova iz postrojenja i plana praćenja i izvješćivanja o podacima o tonskim kilometrima iz zrakoplova, način i mjerila za isključivanje malih postrojenja koja podliježu ekvivalentnim mjerama, način i mjerila za isključivanje malih postrojenja i postrojenja koja su prestala s radom, pravila, obrasce o praćenju i verifikaciji podataka iz izvješća o emisijama i tonskim kilometrima, način provjere cjelovitosti izvješća i osiguranje kvalitete podataka, način izračuna ukupne količine emisijskih jedinica za operatora zrakoplova za cijelo razdoblje trgovanja i količine emisijskih jedinica za svaku godinu razdoblja trgovanja, način dostavljanja zahtjeva za besplatnu dodjelu i raspolaganja emisijskim jedinicama, način dostavljanja zahtjeva i način raspolaganja rezervom emisijskih jedinica, pristup informacijama, način dostave podataka nadležnim tijelima Europske unije te uvjeti korištenja jedinica proizašlih iz provedbe fleksibilnih mehanizma.

Članak 2.

(1) Ovom se Uredbom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose odredbe sljedećih direktiva Europske unije:

- Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25. 10. 2003.)
- Direktive 2004/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o izmjeni Direktive 2003/87/EZ o uspostavljanju sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice, s obzirom na projektne mehanizme Kyotskog protokola (SL L 338, 13. 11. 2004.)
- Direktive 2008/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o izmjeni Direktive 2003/87/EZ radi uključivanja zrakoplovnih djelatnosti u sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice (SL L 8, 13. 1. 2009.)

– Direktive 2009/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o izmjeni Direktive 2003/87/EZ u svrhu poboljšanja i proširenja sustava Zajednice za trgovanje emisijskim jedinicama stakleničkih plinova (SL L 140, 5. 6. 2009.)

– Direktive 2018/410 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2018. o izmjeni Direktive 2003/87/EZ radi poboljšanja troškovno učinkovitih smanjenja emisija i ulaganja za niske emisije ugljika te Odluke (EU) 2015/1814 (SL L 76, 19. 3. 2018.).

(2) Ovom se Uredbom uređuje okvir za provedbu sljedećih akata Europske unije:

– Odluke Komisije 2011/278/EU od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (priopćena pod brojem dokumenta C(2011) 2772) (SL L 130, 17. 5. 2011.) (u daljnjem tekstu: Odluka Komisije 2011/278/EU)

– Uredba Komisije (EU) br. 601/2012 od 21. lipnja 2012. o praćenju i izvješćivanju o emisijama stakleničkih plinova u skladu s Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 181, 12. 7. 2012.)

– Odluka Komisije 2009/450/EZ od 8. lipnja 2009. o detaljnom tumačenju zrakoplovnih djelatnosti navedenih u Prilogu I. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 149, 12. 6. 2009.)

– Provedbene odluke Komisije 2014/166/EU od 21. ožujka 2014. o izmjeni Odluke Komisije 2005/381/EZ u pogledu upitnika za izvješćivanje o primjeni Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (priopćeno pod brojem dokumenta C(2014) 1726) (Tekst značajan za EGP) (SL L 89, 25. 3. 2014.)

– Uredbe (EU) br. 421/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o izmjeni Direktive 2003/87/EZ o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice s ciljem provedbe međunarodnog sporazuma o primjeni jedinstvene globalne tržišno utemeljene mjere na emisije iz međunarodnog zrakoplovstva do 2020. (SL L 129, 30. 4. 2014.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 421/2014)

– Uredbe (EU) br. 2017/2392 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2003/87/EZ kako bi se nastavila postojeća ograničenja područja primjene za zrakoplovne djelatnosti i pripremila provedba globalne tržišno utemeljene mjere od 2021. (SL L 350, 29. 12. 2017.)

– Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 2018/2066 od 19. prosinca 2018. o praćenju i izvješćivanju o emisijama stakleničkih plinova u skladu s Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o izmjeni Uredbe Komisije (EU) br. 601/2012 (Tekst značajan za EGP) (SL L 334, 31. 12. 2018.) (u daljnjem tekstu: Uredba Komisije (EU) br. 2018/2066)

– Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 2018/2067 od 19. prosinca 2018. o verifikaciji podataka i akreditaciji verifikatora u skladu s Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (Tekst značajan za EGP) (SL L 334, 31. 12. 2018.) (u daljnjem tekstu: Uredba Komisije (EU) br. 2018/2067)

– Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/331 od 19. prosinca 2018. o utvrđivanju prijelaznih pravila na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (Tekst značajan za EGP) (SL L 59/8, 27. 2. 2019.) (u daljnjem tekstu: Uredba Komisije (EU) 2019/331)

– Delegirane odluke Komisije (EU) 2019/708 od 15. veljače 2019. o dopuni Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu utvrđivanja sektora i podsektora koji se smatraju izloženima značajnom riziku od istjecanja ugljika, za razdoblje od 2021. do 2030. (Tekst značajan za EGP) (SL L 120/20, 8. 5. 2019.) (u daljnjem tekstu: Delegirana odluka (EU) 2019/708)

– Provedbene uredbe Komisije (EU) 2019/1842 od 31. listopada 2019. o utvrđivanju pravila za primjenu Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu dodatnih aranžmana za prilagodbe dodjele besplatnih emisijskih jedinica zbog promjena razine aktivnosti (SL L 282, 4. 11. 2019.) (u daljnjem tekstu: provedbene uredbe Komisije (EU) 2019/1842).

Članak 3.

(1) Pojam uporabljen u ovoj Uredbi ima sljedeće značenje:

1. *staklenički plinovi*, propisani Direktivom 87/2003, a s obzirom na predmet ove Uredbe su plinovi navedeni u Prilogu II. ove Uredbe i drugi plinoviti sastavni dijelovi atmosfere, kako prirodni tako i antropogeni, koji apsorbiraju i ponovno emitiraju infracrveno zračenje.

(2) Osim pojma iz stavka 1. ovoga članka, pojedini pojmovi koji se koriste u ovoj Uredbi imaju isto značenje kao pojmovi utvrđeni u direktivama koje se prenose ovom Uredbom.

Članak 4.

(1) Djelatnosti za koje je utvrđena obveza operateru postrojenja ishođenje dozvole za emisije stakleničkih plinova i djelatnosti za koje je operateru zrakoplova utvrđena obveza praćenja emisija stakleničkih plinova određene su u Prilogu I. ove Uredbe.

(2) Staklenički plinovi određeni su u Prilogu II. ove Uredbe.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka na zrakoplovne djelatnosti odgovarajuće se primjenjuje Uredba (EU) br. 421/2014.

Članak 5.

Trgovanje emisijskim jedinicama stakleničkih plinova koje proizlaze iz djelatnosti propisane u članku 4. ove Uredbe, čija se količina postupno ograničava, doprinosi smanjenju emisija stakleničkih plinova čime se na troškovno učinkovit način doprinosi ublažavanju klimatskih promjena.

II. OBVEZE OPERATERA POSTROJENJA I OPERATORA ZRAKOPLOVA

Članak 6.

(1) Ministarstvo nadležno za zaštitu okoliša (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) obavlja raspodjelu emisijskih jedinica operateru postrojenja i operatoru zrakoplova u skladu s odredbama Zakona o klimatskim promjenama i zaštiti ozonskog sloja (u daljnjem tekstu: Zakon).

(2) Ministarstvo dodjeljuje besplatne emisijske jedinice operateru postrojenja i operatoru zrakoplova u skladu s odredbama Odluke Komisije 2011/278/EU, Uredbe Komisije (EU) 2019/331 i Provedbene uredbe Komisije (EU) 2019/1842 i Zakona.

(3) Ministarstvo dodjeljuje besplatne emisijske jedinice za sektore i podsektore koji se smatraju izloženima značajnom riziku od istjecanja ugljika, za razdoblje od 2021. do 2030., u skladu s odredbama Delegirane Odluke Komisije (EU) 2019/708, sukladno pravilima o državnim potporama.

Članak 7.

Operater postrojenja i operator zrakoplova prati emisije stakleničkih plinova i dostavlja izvješće o emisijama i izvješće o verifikaciji (u daljnjem tekstu: verificirano izvješće) Ministarstvu do 1. ožujka tekuće godine za proteklu kalendarsku godinu u skladu s odredbama Uredbe Komisije (EU) br. 601/2012, Uredbe Komisije (EU) 2018/2066, važećim uputama Europske komisije donesenim na temelju Uredbe Komisije (EU) br. 601/2012, Uredbe Komisije (EU) 2018/2066, Uredbe Komisije (EU) br. 2018/2067 i Zakonom.

Članak 8.

- (1) Operator zrakoplova podnosi Ministarstvu plan praćenja i izvješćivanja o emisijama stakleničkih plinova iz članka 49. stavka 4. Zakona, na hrvatskom ili engleskom jeziku na odobrenje najkasnije četiri mjeseca prije početka razdoblja izvješćivanja.
- (2) Operator zrakoplova podnosi plan praćenja i izvješćivanja o emisijama stakleničkih plinova iz zrakoplova i plan praćenja i izvješćivanja o podacima o tonskim kilometrima iz zrakoplova iz članka 44. stavka 1. i članka 49. stavka 4. Zakona, na obrascima koje Europska komisija objavljuje na svojim službenim stranicama.
- (3) Operator zrakoplova podnosi izvješće o emisijama i izvješće o verifikaciji iz članka 51. stavaka 2. i 3. Zakona na obrascima koje Europska komisija objavljuje na svojim službenim stranicama.
- (4) Operator zrakoplova planove iz stavka 2. ovoga članka i izvješća iz stavka 3. ovoga članka dostavlja Ministarstvu elektroničkim putem.

Članak 9.

- (1) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji zahtjev za besplatnom dodjelom emisijskih jedinica operatora zrakoplova, zaprimljenim u skladu s člankom 45. stavcima 1. i 2. Zakona, najmanje 18 mjeseci prije početka razdoblja na koje se zahtjev odnosi.
- (2) Ukupna količina emisijskih jedinica koja se dodjeljuje besplatno operatoru zrakoplova iz članka 45. stavka 4. podstavka 1. Zakona, predstavlja umnožak tonskih kilometara iz zahtjeva iz članka 45. stavaka 1. i 2. Zakona i referentne vrijednosti utvrđene odlukom Europske komisije.
- (3) Količina emisijskih jedinica za svaku godinu razdoblja trgovanja koja se dodjeljuje besplatno operatoru zrakoplova iz članka 45. stavka 4. podstavka 2. Zakona, računa se na način da se ukupna količina emisijskih jedinica iz stavka 2. ovoga članka podijeli s brojem godina razdoblja trgovanja u kojem će obavljati zrakoplovne djelatnosti.
- (4) Verificirana izvješća o podacima o tonskim kilometrima iz članka 45. stavka 2. Zakona izrađuju se u skladu s Uredbom Komisije (EU) br. 601/2012, Uredbom Komisije (EU) br. 2018/2066, važećim uputama Europske komisije donesenim na temelju Uredbe Komisije (EU) br. 601/2012 i Uredbe Komisije (EU) 2018/2066 i verificiraju u skladu s odredbama Uredbe Komisije (EU) br. 2018/2067 i važećim uputama Europske komisije donesenim na temelju Uredbe Komisije (EU) br. 2018/2067.
- (5) Obavezni obrazac Izvješća o podacima o tonskim kilometrima i Izvješća o verifikaciji, Europska komisija objavljuje na svojim službenim stranicama.
- (6) Operator zrakoplova zahtjev iz stavka 1. ovoga članka i verificirana izvješća o podacima o tonskim kilometrima iz stavka 4. ovoga članka, dostavlja Ministarstvu elektroničkim putem.

Članak 10.

- (1) Ukupan broj emisijskih jedinica koje se operatoru zrakoplova dodjeljuju iz posebne rezerve predstavlja umnožak referentne vrijednosti iz članka 47. stavka 1. Zakona i broja tonskih kilometara iz zahtjeva podnesenog na temelju članka 46. stavka 1. podstavka 1. Zakona, odnosno umnožak referentne vrijednosti i apsolutnog povećanja tonskih kilometra iz zahtjeva podnesenog na temelju članka 46. stavka 1. podstavka 2. Zakona.
- (2) Broj emisijskih jedinica dodijeljenih iz posebne rezerve za svaku godinu iz članka 47. stavka 1. podstavka 2. Zakona, računa se na način da se ukupan broj emisijskih jedinica iz stavka 1. ovoga članka podijeli s preostalim brojem godina razdoblja trgovanja u kojem će obavljati zrakoplovne djelatnosti.

III. ISKLJUČENJE MALIH POSTROJENJA IZ SUSTAVA TRGOVANJA EMISIJSKIM JEDINICAMA

Članak 11.

(1) Zahtjev za isključenje iz sustava trgovanja emisijskim jedinicama podnosi se Ministarstvu u skladu s odredbama Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/331 i člancima 39. i 40. Zakona.

(2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka operater postrojenja prilaže izvješće s informacijama o proizvodnim aktivnostima, prijenosima topline i plinova, proizvodnji električne energije i emisijama na razini potpostrojenja tijekom pet kalendarskih godina prije njihova dostavljanja.

(3) Izvješće iz stavka 2. ovoga članka izrađuje se i verificira na način propisan važećim uputama iz članka 7. ove Uredbe.

Članak 12.

(1) Operater postrojenja koji je isključen iz sustava trgovanja emisijskim jedinicama provodi mjere za postizanje ekvivalentnog doprinosa smanjenju emisija stakleničkih plinova (u daljnjem tekstu: ekvivalentna mjera).

(2) Ekvivalentna mjera iz stavka 1. ovoga članka provodi se plaćanjem posebne godišnje naknade na emisije stakleničkih plinova.

(3) Naknada iz stavka 2. ovoga članka izračunava se kao razlika verificirane emisije iz postrojenja u prethodnoj godini i emisije koja odgovara količini emisijskih jedinica koje bi se operateru tog postrojenja dodijelile u tekućoj godini, sukladno Delegiranoj uredbi Komisije (EU) 2019/331, pomnožena s visinom jedinične naknade.

(4) Ministar nadležan za poslove zaštite okoliša u skladu s prosječnom tržišnom cijenom emisijske jedinice u prethodnoj godini, donosi odluku o visini jedinične naknade iz stavka 3. ovoga članka za prethodnu kalendarsku godinu do 31. ožujka tekuće godine.

(5) Odluku iz stavka 4. ovoga članka Ministarstvo objavljuje na mrežnim stranicama.

(6) Ministarstvo dostavlja Fondu za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost popis operatera postrojenja iz stavka 1. ovoga članka s verificiranim emisijama za prethodnu godinu najkasnije do 31. svibnja tekuće godine.

IV. KORIŠTENJE JEDINICA PROIZAŠLIH IZ PROVEDBE FLEKSIBILNIH MEHANIZMA

Članak 13.

(1) Operater postrojenja i operator zrakoplova može u razdoblju trgovanja od 2013. do 2020. koristiti jedinice smanjenja emisije i ovjerena smanjenja emisije u količini utvrđenoj Uredbom Komisije (EU) br. 1123/2013.

(2) Operater postrojenja i operator zrakoplova ne može u razdoblju od 2013. do 2020. koristiti jedinice smanjenja emisije i ovjerena smanjenja emisije za koje postoji restrikcija utvrđena člankom 1. stavkom 1. Uredbe Komisije (EU) br. 550/2011.

(3) Operater postrojenja i operator zrakoplova može u razdoblju od 2013. do 2020. koristiti jedinice iz projekata koji se provode u trećim državama iz članka 16. stavka 2. ove Uredbe.

Članak 14.

(1) Ministarstvo će posebnim mjerama osigurati da je referentno stanje projektnih aktivnosti, kako je definirano odlukama Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime i Kyotskog protokola, u skladu s pravnom stečevinom Europske unije.

(2) Ministarstvo će odobriti projektne aktivnosti ako svi sudionici u projektnoj aktivnosti imaju sjedište u državi koja je s Europskom unijom sklopila međunarodni sporazum o provedbi ovih projekata ili ako imaju sjedište u državi, odnosno saveznoj ili regionalnoj jedinici povezanoj sa sustavom trgovanja emisijskim jedinicama Europske unije.

(3) Jedinice smanjenja emisije nastale od projekta na teritoriju Republike Hrvatske neće se izdavati ako se odnose na smanjenje ili ograničenje emisija stakleničkih plinova od djelatnosti iz Priloga I. ove Uredbe.

V. PRAĆENJE EMISIJA I IZVJEŠĆIVANJE

Članak 15.

(1) Načela praćenja emisija i izvješćivanja o emisijama i tonskim kilometrima te osiguranje kvalitete podataka određeni su u Prilogu III. ove Uredbe.

(2) Mjerila za verifikaciju podataka iz izvješća o emisijama i tonskim kilometrima određena su u Prilogu IV. ove Uredbe.

Članak 16.

(1) Pravne i fizičke osobe koje imaju otvoren račun u Registru Unije mogu izvršiti transakciju prijenosa ili primanja emisijskih jedinica s drugih računa čiji su vlasnici osobe iz trećih država.

(2) Pod trećim državama iz stavka 1. ovoga članka razumijevaju se države iz Priloga B Kyotskog protokola koje su ratificirale Protokol i s kojima je Europska unija sklopila sporazum o uzajamnom priznavanju emisijskih jedinica između sustava Europske unije i sustava trgovanja emisijskim jedinicama te države.

Članak 17.

(1) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji izvješće o primjeni propisa Europske unije kojim se uspostavlja sustav trgovanja emisijskim jedinicama do 30. lipnja tekuće godine za proteklu kalendarsku godinu.

(2) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka odnosi se posebno na postupak dodjele emisijskih jedinica, funkcioniranje Registra Unije, primjenu provedbenih mjera za praćenje emisija i izvješćivanje o emisijama, verifikaciju i akreditaciju verifikatora, pitanja vezana uz sukladnost s propisom Europske unije kojim se uspostavlja sustav trgovanja emisijskim jedinicama i oporezivanje emisijskih jedinica.

(3) Ministarstvo izrađuje izvješće iz stavka 1. ovoga članka sukladno Provedbenoj odluci Komisije 2014/166/EU kojim se uređuje sastavljanje godišnjeg izvješća o provedbi sustava trgovanja emisijskim jedinicama.

(4) Izvješćivanje Europske komisije o korištenju financijskih sredstava od prodaje emisijskih jedinica putem dražbi obavlja se sukladno Uredbi (EU) 2018/1999.

VI. INFORMIRANJE

Članak 18.

(1) Ministarstvo na svojim mrežnim stranicama objavljuje podatke o besplatnoj dodjeli emisijskih jedinica, podatke vezano za praćenje, izvješćivanje i verifikaciju emisija, osim podataka koje su operateri postrojenja i operatori zrakoplova označili poslovnom tajnom sukladno posebnim propisima, u kojem slučaju će se objaviti ukupni podaci.

(2) Pristup javnosti informacijama koje se odnose na dodjelu emisijskih jedinica i izvješće o emisijama stakleničkih plinova iz postrojenja, odnosno zrakoplovne djelatnosti te informacijama o projektnim aktivnostima u kojima Republika Hrvatska sudjeluje ili ovlašćuje privatne ili javne subjekte za sudjelovanje u projektnim aktivnostima provodi se sukladno zakonu kojim se uređuje zaštita okoliša.

Članak 19.

Prilozi I., II., III. i IV. čine sastavni dio ove Uredbe.

VII. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 20.

Danom stupanja na snagu ove Uredbe prestaje važiti Uredba o načinu trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova (»Narodne novine«, br. 69/12 i 154/14).

Članak 21.

Ova Uredba stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 022-03/20-03/17

Urbroj: 50301-25/14-20-6

Zagreb, 30. srpnja 2020.

Predsjednik

mr. sc. Andrej Plenković, v. r.

PRILOG I.

DJELATNOSTI USLIJED KOJIH DOLAZI DO EMISIJA STAKLENIČKIH PLINOVA

1. Postrojenja ili dijelovi postrojenja koja se koriste za istraživanje, razvoj i ispitivanje novih proizvoda i procesa te postrojenja koja koriste isključivo biomasu nisu obuhvaćena ovom Uredbom.
2. Vrijednosti pragova za djelatnosti navedene u tablici ovoga Priloga odnose se na proizvodne kapacitete ili na količinu proizvodnje. Ako se u postrojenju obavlja više djelatnosti unutar iste kategorije, kapaciteti ovih djelatnosti se zbrajaju.
3. Ako se izračunava ukupna nazivna toplinska snaga nekog postrojenja radi utvrđivanja obveze uključivanja u sustav trgovanja emisijskim jedinicama EU, zbrajaju se nazivne ulazne toplinske snage svih tehničkih jedinica koje čine sastavne dijelove postrojenja i u kojima izgara gorivo. Ove jedinice mogu uključivati sve vrste kotlova, plamenika, turbina, grijača, industrijskih peći, spalionica, kalcinatora, naprava za sušenje, motora, gorivih ćelija, CLC jedinica, baklji i jedinica za toplinsko ili katalitičko naknadno sagorijevanje. Jedinice nazivne ulazne toplinske snage manje od 3 MW i jedinice koje koriste isključivo biomasu ne uključuju se u ovaj proračun. Pojam »jedinice koje koriste isključivo biomasu« odnosi se na jedinice koje koriste fosilna goriva samo tijekom pokretanja ili zaustavljanja rada jedinice.
4. Ako se jedinica koristi za obavljanje djelatnosti za koju prag nije izražen kao ukupna nazivna ulazna toplinska snaga, prag za ovu djelatnost će imati prednost pri utvrđivanju obveze uključivanja u sustav trgovanja emisijskim jedinicama.
5. Kad se utvrdi da je u postrojenju prekoračen prag kapaciteta bilo koje djelatnosti iz tablice ovoga Priloga, u dozvolu za emisije stakleničkih plinova uključuju se sve jedinice u kojima se odvija izgaranje goriva, osim jedinica za spaljivanje opasnog ili komunalnog otpada.
6. Od 1. siječnja 2014. uključuju se svi letovi sa slijetanjem u i polijetanjem iz zračnih luka smještenih na teritoriju države članice na koji se odnosi Ugovor o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu: Ugovor).

Djelatnosti	Staklenički plinovi
1. Izgaranje goriva u postrojenjima ukupne nazivne ulazne toplinske snage iznad 20 MW (osim postrojenja za spaljivanje opasnog i komunalnog otpada)	ugljikov dioksid
2. Rafiniranje mineralnog ulja	ugljikov dioksid

3. Proizvodnja koksa	ugljikov dioksid
4. Pečenje ili sinteriranje, kao i peletiziranje metalnih ruda (uključujući sulfidne rude)	ugljikov dioksid
5. Proizvodnja sirovog željeza ili čelika (primarno ili sekundarno taljenje), uključujući kontinuirano lijevanje, kapaciteta iznad 2,5 tone na sat	ugljikov dioksid
6. Proizvodnja i prerada neobojenih metala (uključujući željezne legure) kod kojih se koriste jedinice za izgaranje ukupne nazivne ulazne toplinske snage iznad 20 MW. Prerada između ostalog uključuje valjaonice, jedinice za predgrijavanje, peći za žarenje, kovačnice, ljevaonice, jedinice za prevlačenje i dekapiranje	ugljikov dioksid
7. Proizvodnja primarnog aluminija	ugljikov dioksid i perfluorouglijci
8. Proizvodnja sekundarnog aluminija za koju se koriste jedinice za izgaranje ukupne nazivne ulazne toplinske snage iznad 20 MW	ugljikov dioksid
9. Proizvodnja i prerada obojenih metala, uključujući proizvodnju legura, rafiniranje, lijevanje u ljevaonicama, itd., za koje se koriste jedinice za izgaranje čija je ukupna nazivna ulazna toplinska snaga (uključujući goriva koja se koriste kao redukcijska sredstva) iznad 20 MW	ugljikov dioksid
10. Proizvodnja cementnog klinkera u rotacijskim pećima proizvodnog kapaciteta iznad 500 tona na dan ili u drugim pećima proizvodnog kapaciteta iznad 50 tona na dan	ugljikov dioksid
11. Proizvodnja vapna ili kalciniranje dolomita ili magnezita u rotacijskim ili drugim pećima proizvodnog kapaciteta iznad 50 tona na dan	ugljikov dioksid
12. Proizvodnja stakla uključujući staklenu vunu kapaciteta taljenja iznad 20 tona na dan	ugljikov dioksid
13. Postrojenja za proizvodnju keramičkih proizvoda pečenjem, posebno krovnog crijepa, cigle, vatrostalne cigle, pločica, kamenine ili porculana, proizvodnog kapaciteta iznad 75 tona na dan	ugljikov dioksid
14. Proizvodnja izolacijskih materijala od mineralne vune uz korištenje stakla, kamena ili troske kapaciteta taljenja iznad 20 tona na dan	ugljikov dioksid
15. Sušenje ili kalciniranje gipsa ili proizvodnja gipsanih ploča i drugih proizvoda od gipsa za koje se koriste jedinice za izgaranje ukupne nazivne ulazne toplinske snage iznad 20 MW	ugljikov dioksid
16. Proizvodnja papirne kaše od drveta ili drugih vlaknastih materijala	ugljikov dioksid
17. Proizvodnja papira ili kartona proizvodnog kapaciteta iznad 20 tona na dan	ugljikov dioksid
18. Proizvodnja čađe, uključujući karbonizaciju organskih tvari kao što su ulja, katran, ostaci nakon kreiranja i destilacije, za koju se koriste jedinice za izgaranje ukupne nazivne ulazne toplinske snage iznad 20 MW	ugljikov dioksid
19. Proizvodnja dušične kiseline	ugljikov dioksid i didušikov oksid
20. Proizvodnja adipinske kiseline	ugljikov dioksid i didušikov oksid
21. Proizvodnja glioksala i glioksilne kiseline	ugljikov dioksid i didušikov oksid
22. Proizvodnja amonijaka	ugljikov dioksid
23. Proizvodnja na veliko organskih kemikalija postupkom kreiranja, reforminga, djelomične ili potpune oksidacije ili sličnim postupkom, proizvodnog kapaciteta iznad 100 tona na dan	ugljikov dioksid
24. Proizvodnja vodika (H ₂) i plina za sintezu reformingom ili djelomičnom oksidacijom, proizvodnog kapaciteta iznad 25 tona na dan	ugljikov dioksid
25. Proizvodnja natrijevog karbonata (Na ₂ CO ₃) i natrijevog bikarbonata (NaHCO ₃)	ugljikov dioksid
26. Hvatanje stakleničkih plinova iz postrojenja obuhvaćenih ovom Uredbom radi transporta i geološkog skladištenja na lokaciji skladištenja odobreno u skladu s propisom Europske unije kojim se uređuje skladištenje ugljikovog dioksida	ugljikov dioksid
27. Transport cjevovodom stakleničkih plinova u svrhu geološkog skladištenja na lokaciji skladištenja odobreno u skladu s propisom Europske unije kojim se uređuje skladištenje ugljikovog dioksida	ugljikov dioksid
28. Geološko skladištenje stakleničkih plinova na lokaciji skladištenja odobreno u skladu s propisom Europske unije kojim se uređuje skladištenje ugljikovog dioksida	ugljikov dioksid

29. Zrakoplovna djelatnost Letovi s polijetanjem iz i slijetanjem u zračne luke koje se nalaze na teritoriju države članice na koji se odnosi Ugovor. Ova djelatnost ne uključuje: (a) letove koji se obavljaju isključivo radi prijevoza, i to po službenoj dužnosti, vladajućeg monarha i članova njegove uže obitelji, šefova država, šefova vlada i ministara u vladi države koja nije država članica, ako je to potkrijepljeno odgovarajućim pokazateljem statusa u planu leta (b) vojne letove koji se obavljaju vojnim zrakoplovima te carinske i policijske letove (c) letove vezane uz potragu i spašavanje, letove u svrhu gašenja požara, humanitarne letove i letove hitne medicinske službe, odobrene od strane odgovarajućeg nadležnog tijela (d) letove koji se obavljaju isključivo prema pravilima vizualnog letenja, kako je utvrđeno u Prilogu 2. Čikaške konvencije (e) letove koji završavaju u zračnoj luci s kojeg je zrakoplov poletio i tijekom kojih nije bilo drugih slijetanja (f) letove u svrhu obuke koji se obavljaju isključivo radi stjecanja dozvole ili ovlaštenja ako se radi o letačkoj posadi te ako je to popraćeno odgovarajućom napomenom u planu leta pod uvjetom da let ne služi za prijevoz putnika i/ili tereta, niti za prazni ili pozicijski let zrakoplova (g) letove koji se obavljaju isključivo u svrhu znanstvenih istraživanja ili u svrhu provjere, testiranja ili certifikacije zrakoplova ili opreme, bilo da se nalazi u zraku ili na zemlji (h) letove koji obavljaju zrakoplovi čija je najveća certificirana masa pri polijetanju manja od 5.700 kg (i) letove koji se obavljaju u okvirima obveze pružanja javne usluge propisane posebnim propisom kojim se uređuje zračni promet na linijama u najudaljenijim regijama, određenim člankom 299. stavkom 2. Ugovora ili na linijama na kojima ponuđeni kapaciteti ne premašuju 30.000 sjedala godišnje (j) letove koji bi se bez ove točke pripisali zrakoplovnoj djelatnosti, a koje obavljaju operatori koji obavljaju komercijalni zračni prijevoz ako je ostvaren jedan od uvjeta: – ostvareno manje od 243 leta po razdoblju tijekom tri uzastopna razdoblja od četiri mjeseca, ili – ukupna godišnja emisija iz svih letova je manja od 10.000 tona. Letovi koji se obavljaju isključivo radi prijevoza, i to po službenoj dužnosti, vladajućeg monarha i članova njegove uže obitelji, šefova država, šefova vlada i ministara u vladi države članice ne mogu se isključiti po ovoj točki. (k) od 1. siječnja 2013. do 31. prosinca 2030., letove koji bi, kad ne bi bilo ove točke, pripadali u ovu djelatnost, a koje obavlja nekomercijalni operator zrakoplova koji izvršava letove s ukupnim godišnjim emisijama manjim od 1.000 tona godišnje.	ugljikov dioksid
---	-------------------------

Smjernice za detaljno pojašnjenje zrakoplovnih djelatnosti iz točke 29. u tablici ovoga Priloga

1. DEFINICIJA ZRAKOPLOVNIH DJELATNOSTI

1. »Lt« znači jedan sektor leta, odnosno jedan let ili jednu seriju letova koji počinju i završavaju se na mjestu parkiranja zrakoplova.

2. Aerodrom (aerodrome): određeno područje na zemlji ili vodi (uključujući sve objekte, instalacije i opremu) namijenjeno u potpunosti ili djelomično za kretanje, uzlijetanje, slijetanje i boravak zrakoplova po rulnim stazama i platformi.
3. Ako operator zrakoplova obavlja zrakoplovnu djelatnost iz točke 29. u tablici ovoga Priloga, uključen je u sustav trgovanja emisijskim jedinicama neovisno o tomu da li je uvršten na popis operatora zrakoplova koji Komisija objavljuje sukladno članku 18.a stavku 3. Direktive 2003/87/EZ.

2. TUMAČENJE IZUZEĆA

4. U kategoriji zrakoplovne djelatnosti iz točke 29. ovoga Priloga navedene su vrste letova izuzete iz sustava trgovanja emisijskim jedinicama.

2.1. Izuzeće prema podtočki (a)

5. Ovo se izuzeće tumači isključivo u funkciji svrhe leta.
6. Uža obitelj obuhvaća isključivo supružnika, partnera kojeg se smatra jednakovrijednim supružniku, djecu i roditelje.
7. Ministri u vladi su članovi vlade kako su navedeni u nacionalnom službenom listu odnosne zemlje. Članovi regionalnih ili lokalnih vlada zemlje ne ispunjavaju uvjete za izuzeće prema ovoj podtočki.
8. Službena misija je misija u kojoj odnosna osoba djeluje u službenom svojstvu.
9. Letovi za postavljanje ili premještanje zrakoplova nisu obuhvaćeni ovim izuzećem.
10. Letovi koje je Eurocontrol Središnji ured za rutne naknade označio kao »S« letove, na koje se primjenjuje izuzeće od rutnih naknada (u daljnjem tekstu: CRCO oznaka izuzeća), smatraju se letovima koji se obavljaju isključivo za prijevoz službene misije ili vladajućeg monarha i njegove uže obitelji, šefova država, šefova vlada i ministara u vladi, kada za to u planu leta kao dokaz postoji odgovarajuća oznaka statusa.

2.2. Izuzeća prema podtočki (b)

2.2.1. *Vojni letovi*

11. Vojni letovi su letovi izravno povezani s obavljanjem vojne djelatnosti.
12. Vojni letovi koje obavljaju registrirani civilni zrakoplovi nisu obuhvaćeni ovim izuzećem. Slično tomu, civilni letovi koje obavljaju vojni zrakoplovi nisu izuzeti prema podtočki (b).
13. Letovi s CRCO oznakom izuzeća »M« ili »X« smatraju se izuzetim vojnim letovima.

2.2.2. *Carinski i policijski letovi*

14. Carinski i policijski letovi koje obavljaju i registrirani civilni zrakoplovi i vojni zrakoplovi izuzeti su.
15. Letovi s CRCO oznakom izuzeća »P« smatraju se izuzetim carinskim i policijskim letovima.

2.3. Izuzeća prema podtočki (c)

16. U vezi s niže navedenim kategorijama letova, letovi za pozicioniranje ili premještanje zrakoplova i letovi kojima se prevozi isključivo oprema i osoblje izravno angažirano na pružanju usluga u vezi s njima obuhvaćeni su izuzećem. Nadalje, kod tih izuzeća ne pravi se razlika između letova koji se financiraju iz javnih sredstava i letova koji se financiraju iz privatnih sredstava.

2.3.1. *Letovi u svrhu potrage i spašavanja*

17. Letovi koji se odnose na potragu i spašavanje znače letove kojima se nude usluge potrage i spašavanja. Potraga i spašavanje znači obavljanje funkcije praćenja, komunikacije, koordinacije kao i potragu i spašavanje u slučaju pogibelji, hitnu medicinsku pomoć ili medicinsku evakuaciju, koji se financiraju iz javnih i privatnih sredstava, uključujući zrakoplove, plovila i druga vozila i uređaje koji u tome surađuju.

18. Letovi s CRCO oznakom izuzeća »R« i letovi s oznakom STS/SAR (status / potraga i spašavanje) u rubrici 18. plana leta smatraju se izuzetim letovima u svrhu potrage i spašavanja.

2.3.2. Letovi za protupožarnu zaštitu

19. Letovi za protupožarnu zaštitu su letovi koji se obavljaju isključivo radi pružanja usluga protupožarne zaštite iz zraka, pod čim se podrazumijeva korištenje zrakoplova i drugih sredstava iz zraka za suzbijanje požara.

20. Letovi označeni oznakom STS/FFR (status / protupožarna zaštita) u rubrici 18. plana leta smatraju se izuzetim letovima za protupožarnu zaštitu.

2.3.3. Humanitarni letovi

21. Humanitarni letovi su letovi koji se obavljaju isključivo u humanitarne svrhe radi prijevoza osoblja za pomoć i dostavu pomoći u hrani, odjeći, materijalima za izradu skloništa, medicinskim i drugim potrepštinama tijekom ili nakon slučaja opasnosti i / ili prirodne nepogode i / ili se obavljaju radi evakuacije osoba s mjesta na kojem su zbog te opasnosti i/ili prirodne nepogode ugroženi njihov život ili zdravlje na sigurno mjesto u istoj državi ili drugoj državi koja je takve osobe spremna primiti.

22. Letovi s CRCO oznakom izuzeća »H« i letovi s oznakom STS/HUM (status / humanitarni) u rubrici 18. plana leta smatraju se izuzetim humanitarnim letovima.

2.3.4. Letovi u svrhu pružanja hitne medicinske pomoći

23. Letovi u svrhu pružanja hitne medicinske pomoći znače letove čija je isključiva svrha olakšati hitnu medicinsku pomoć kad je hitan i brz prijevoz presudan, za prijevoz medicinskog osoblja, medicinskih potrepština, uključujući opremu, krv, organe, lijekove ili bolesne ili ozlijeđene osobe i druge osobe koje su izravno uključene.

24. Letovi s oznakom STS/MEDEVAC ili STS/HOSP u rubrici 18. plana leta smatraju se izuzetim letovima u svrhu pružanja hitne medicinske pomoći.

2.4. Izuzeće prema podtočki (f)

25. Letovi s CRCO oznakom izuzeća »T« i letovi s oznakom RMK/»Training flight« (let za vježbu) u rubrici 18. plana leta smatraju se izuzetim prema podtočki (f).

2.5. Izuzeća prema podtočki (g)

26. U vezi s niže navedenim kategorijama letova, letovi za pozicioniranje ili premještanje zrakoplova nisu obuhvaćeni izuzećem.

2.5.1. Letovi koji se obavljaju isključivo u svrhe znanstvenih istraživanja

27. Ovom kategorijom izuzeti su letovi čija je jedina svrha provođenje znanstvenog istraživanja. Da bi se to izuzeće primjenjivalo, znanstveno istraživanje mora se djelomično ili u cijelosti provoditi tijekom leta. Prijevoz znanstvenika ili istraživačke opreme sam po sebi nije dovoljan da bi let bio izuzet.

2.5.2. Letovi koji se obavljaju isključivo u svrhu provjere, ispitivanja ili certificiranja zrakoplova ili opreme u zrakoplovu ili na zemlji

28. Letovi s CRCO oznakom izuzeća »N« i letovi s oznakom STS/FLTCK (letačka provjera) u rubrici 18. plana leta smatraju se izuzetim prema podstavku (g).

2.6. Izuzeće prema podtočki (i) (letovi u okviru obveze obavljanja javne usluge)

29. Izuzeće letova u okviru obveze obavljanja javne usluge (PSO letovi) unutar najudaljenijih regija mora se tumačiti kao primjenjivo na regije navedene u članku 299. stavku 2. Ugovora i obuhvaća isključivo PSO letove unutar jedne najudaljenije regije i letove između dvije najudaljenije regije.

2.7. Izuzeće prema podtočki (j) (pravilo *de minimis*)

30. Svi operatori koji obavljaju komercijalni zračni prijevoz moraju posjedovati svjedodžbu o sposobnosti zračnog prijevoznika (AOC) sukladno dijelu I. Priloga 6. Čikaške konvencije. Operatori bez takve svjedodžbe nisu operatori koji obavljaju komercijalni zračni prijevoz.

31. Za primjenu pravila *de minimis*, obilježje komercijalnosti veže se uz operatora, a ne uz odnosne letove. To posebice znači da se za donošenje odluke o tome spada li operator iznad ili ispod praga izuzeća u obzir uzimaju letovi koje obavlja spomenuti komercijalni operator čak i ako se ti letovi ne obavljaju za novčanu naknadu.

32. Za donošenje odluke spada li operator iznad ili ispod praga izuzeća pravila *de minimis* u obzir se uzimaju jedino letovi u odlasku sa zračne luke ili u dolasku na zračnu luku koji je smješten na teritoriju države članice na koju se primjenjuje Ugovor. Letovi izuzeti prema podtočkama (a) do (j) ne uzimaju se u obzir u tu svrhu.

33. Letovi koje obavi operator zrakoplova koji obavlja komercijalni zračni prijevoz koji u tri uzastopna četveromjesečna razdoblja obavi manje od 243 leta po razdoblju izuzeti su. Četveromjesečna razdoblja su: od siječnja do travnja; od svibnja od kolovoza; od rujna do prosinca. Lokalno vrijeme polaska leta određuje u kojem će četveromjesečnom razdoblju taj let biti uzet u obzir za donošenje odluke spada li operator zrakoplova iznad ili ispod praga izuzeća pravila *de minimis*.

34. Operator zrakoplova koji obavlja komercijalni zračni prijevoz koji po razdoblju obavi 243 ili više letova uključen je u sustav trgovanja emisijskim jedinicama za cijelu kalendarsku godinu u kojoj je dostigao ili prešao prag od 243 leta.

35. Operator zrakoplova koji obavlja komercijalni zračni prijevoz koji obavi letove s ukupnim godišnjim emisijama od 10 000 ili više tona godišnje uključen je u sustav trgovanja emisijskim jedinicama za kalendarsku godinu u kojoj je dostigao ili prešao prag od 10 000 tona.

PRILOG II.

STAKLENIČKI PLINOVI

Ugljikov dioksid (CO₂)

Metan (CH₄)

Didušikov oksid (N₂O)

Fluorouglikovodici (HFC-i)

Perflourouglijici (PFC-i)

Sumporov heksafluorid (SF₆)

PRILOG III.

NAČELA PRAĆENJA I IZVJEŠĆIVANJA

DIO A

PRAĆENJE EMISIJA I IZVJEŠĆIVANJE O EMISIJAMA IZ POSTROJENJA

Praćenje emisija ugljikovog dioksida

Emisije se prate ili proračunom ili na osnovi mjerenja.

Proračun

Proračun emisija provodi se korištenjem formule:

podatak o djelatnosti $\times$ faktor emisije $\times$ faktor oksidacije

Podatak o djelatnosti (količina korištenog goriva, količina proizvoda, itd.) prati se na osnovi podataka o nabavi ili rezultata mjerenja.

Koriste se prihvaćeni emisijski faktori. Faktori emisije specifični za pojedinu djelatnost prihvatljivi su za sva goriva. Standardni faktori su prihvatljivi za sva goriva osim za nekomercijalna goriva (goriva od otpada kao što su automobilske gume i plinovi nastali u industrijskom procesu). Standardni faktori koji ovise o ležištu ugljena te oni koji su specifični za EU ili oni koji su specifični za pojedinu državu kad je riječ o prirodnom plinu, dodatno se razrađuju. Standardne vrijednosti koje je razvio IPCC (međuvladino tijelo za klimatske promjene) prihvatljive su za rafinerijske proizvode. Faktor emisije za biomasu jednak je nuli.

Ako u faktoru emisije nije uračunato da dio ugljika nije oksidirao, koristi se dodatni oksidacijski faktor. Ako se računaju emisijski faktori specifični za djelatnost u kojima je oksidacija već uračunata, oksidacijski faktor se ne treba primijeniti.

Koriste se standardni faktori oksidacije utvrđeni u skladu s Direktivom 96/61/EZ, osim ako operater može dokazati da su točniji faktori specifični za djelatnost.

Za svaku djelatnost, postrojenje i za svako gorivo radi se odvojeni proračun.

Mjerenje

Za mjerenje emisija koriste se normirane ili prihvaćene metode, a nadopunjava ih dodatni proračun emisija.

Praćenje emisija drugih stakleničkih plinova

Upotrebljavaju se standardizirane ili prihvaćene metode koje razvija Komisija u suradnji sa svim relevantnim dionicima i koje se donosi Komisija u skladu s člankom 14. stavkom 1. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća.

Izvjешćivanje o emisijama

U izvješće o emisijama iz postrojenja operater postrojenja uključuje sljedeće informacije:

A. Podatke kojima se identificira postrojenje, uključujući:

- naziv postrojenja
- adresu postrojenja, poštanski broj i državu
- vrstu i broj djelatnosti iz Priloga I. ove Uredbe koje se obavljaju u postrojenju
- adresu, broj telefona i telefaksa i adresu elektroničke pošte osobe za kontakt i
- naziv vlasnika postrojenja te matičnog društva.

B. Za svaku djelatnost iz Priloga I. ove Uredbe koja se obavlja na lokaciji za koju se provodi proračun emisija:

- podatke o djelatnosti
- emisijske faktore
- oksidacijske faktore
- ukupne emisije i
- nesigurnost.

C. Za svaku djelatnost iz Priloga I. ove Uredbe koja se obavlja na lokaciji za koju se emisije određuju mjerenjem:

- ukupne emisije
- informacije o pouzdanosti mjernih metoda i
- nesigurnost.

D. Za emisije od izgaranja izvješće uključuje i oksidacijski faktor, osim ako oksidacija već nije uračunata prilikom određivanja emisijskog faktora specifičnog za djelatnost.

DIO B

PRAĆENJE EMISIJA I IZVJEŠĆIVANJE O EMISIJAMA IZ ZRAKOPLOVSTVA

Praćenje emisija ugljikovog dioksida

Emisije se prate na temelju izračuna. Emisije se računaju korištenjem formule:

potrošnja goriva × emisijski faktor

Potrošnja goriva obuhvaća gorivo koje potroši pomoćni generator. Gdje god je moguće, koristi se stvarna potrošnja goriva svakog leta koja se izračunava prema sljedećoj formuli:

količina goriva sadržana u spremnicima zrakoplova nakon završetka punjenja gorivom za let – količina goriva sadržana u spremnicima zrakoplova nakon završetka punjenja gorivom za sljedeći let + punjenje gorivom za taj sljedeći let

Ako podaci o stvarnoj potrošnji goriva nisu dostupni, za procjenu podataka o potrošnji goriva koristi se standardna metoda s primjenom razina točnosti i najboljim dostupnim informacijama.

Koriste se standardni emisijski faktori IPCC-a uzeti iz Smjernica IPCC-a za izradu popisa stakleničkih plinova iz 2006. ili kasnije dopune tih smjernica, osim u slučajevima kada su točniji emisijski faktori koje su za određene djelatnosti utvrdili nezavisni akreditirani laboratoriji uz primjenu prihvaćenih analitičkih metoda. Emisijski faktor za biomasu je nula.

Za svaki let i za svako gorivo radi se odvojeni proračun.

Izvješćivanje o emisijama

U izvješće o emisijama stakleničkih plinova od zrakoplovne djelatnosti operator zrakoplova uključuje sljedeće informacije:

A. Podatke kojima se identificira operator zrakoplova, uključujući:

- naziv operatora zrakoplova
- državu članicu kojoj je pripisan
- adresu operatora, uključujući poštanski broj i državu i, ako je različita, njegovu adresu za kontakt u državi članici kojoj je pripisan
- registracijske oznake zrakoplova i vrste zrakoplova korištenih tijekom razdoblja obuhvaćenog izvješćem za djelatnosti iz Priloga I. ove Uredbe koje je obavljao operator zrakoplova
- broj certifikata i administrativno tijelo koje je izdalo certifikat i dozvolu za rad prema kojima je operator zrakoplova obavljao djelatnosti iz Priloga I. ove Uredbe
- adresu, broj telefona i telefaksa i adresu elektroničke pošte osobe za kontakt i

- naziv vlasnika zrakoplova.

B. Za svaku vrstu goriva za koju se provodi proračun emisija:

- potrošnju goriva

- emisijski faktor

- ukupne agregirane emisije svih letova tijekom razdoblja obuhvaćenog izvješćem koji pripadaju zrakoplovnim djelatnostima iz Priloga I. ove Uredbe koje obavlja operator zrakoplova

- agregirane emisije od:

- svih letova tijekom razdoblja obuhvaćenog izvješćem koji pripadaju zrakoplovnim djelatnostima iz Priloga I. ove Uredbe koje obavlja operator zrakoplova, s uzlijetanjem iz zračne luke smještene na teritoriju države članice i slijetanjem u zračnu luku smještenu u istoj državi članici

- svih drugih letova tijekom razdoblja obuhvaćenog izvješćem koji pripadaju zrakoplovnim djelatnostima iz Priloga I. ove Uredbe koje obavlja operator zrakoplova

- agregirane emisije od svih letova tijekom razdoblja obuhvaćenog izvješćem koji pripadaju zrakoplovnim djelatnostima iz Priloga I. ove Uredbe koje obavlja operator zrakoplova s:

- uzlijetanjem iz svake države članice i

- slijetanjem u svaku državu članicu iz treće države

- faktor nesigurnosti.

Praćenje podataka o tonskim kilometrima u svrhu podnošenja zahtjeva za besplatnu dodjelu emisijskih jedinica i zahtjeva za besplatnu dodjelu emisijskih jedinica iz posebne rezerve

U svrhu podnošenja zahtjeva za besplatnu dodjelu emisijskih jedinica i zahtjeva za besplatnu dodjelu emisijskih jedinica iz posebne rezerve zrakoplovna djelatnost se iskazuje proračunom tonskih kilometara korištenjem formule:

tonski kilometri = udaljenost × korisni teret

pri čemu:

»udaljenost« znači udaljenost velikog kruga između zračne luke iz koje se uzlijeće i zračne luke u koju se slijeće, kojoj se pribraja dodatni fiksni faktor od 95 kilometara, i

»koristan teret« znači ukupnu masu tereta, pošte i putnika koji se prevoze.

Pri izračunu korisnog tereta:

- broj putnika je broj osoba ukrcanih u zrakoplov isključujući članove posade

- operator zrakoplova može odabrati hoće li koristiti stvarnu ili standardnu masu za putnike i prijavljenu prtljagu navedenu u dokumentaciji o masi i ravnoteži za relevantne letove ili unaprijed zadanu vrijednost od 100 kg za svakog putnika i njegovu prijavljenu prtljagu.

Izvrješćivanje o podacima o tonskim kilometrima u svrhu podnošenja zahtjeva za besplatnu dodjelu emisijskih jedinica i zahtjeva za besplatnu dodjelu emisijskih jedinica iz posebne rezerve

Uz zahtjev za besplatnu dodjelu emisijskih jedinica i zahtjev za besplatnu dodjelu emisijskih jedinica iz posebne rezerve svaki operator zrakoplova uključuje sljedeće informacije:

A. Podatke kojima se identificira operator zrakoplova, uključujući:

- naziv operatora zrakoplova
- državu članicu kojoj je pripisan
- adresu operatora, uključujući poštanski broj i državu i, ako je različita, njegovu adresu za kontakt u državi članici kojoj je pripisan
- registracijske oznake zrakoplova i vrste zrakoplova korištenih tijekom razdoblja obuhvaćenog zahtjevom za djelatnosti iz Priloga I. ove Uredbe koje je obavljao operator zrakoplova
- broj certifikata i administrativno tijelo koje je izdalo certifikat i dozvolu za rad prema kojima je operator zrakoplova obavljao djelatnosti iz Priloga I. ove Uredbe
- adresu, broj telefona i telefaksa i adresu elektroničke pošte osobe za kontakt i
- naziv vlasnika zrakoplova.

B. Podatke o tonskim kilometrima:

- broj letova po paru zračnih luka
- broj putničkih kilometara po paru zračnih luka
- broj tonskih kilometara po paru zračnih luka
- odabranu metodu za izračun mase putnika i prijavljene prtljage
- ukupan broj tonskih kilometara za sve letove tijekom godine na koju se odnosi izvješće, koji pripadaju zrakoplovnim djelatnostima iz Priloga I. ove Uredbe koje je obavljao operator zrakoplova.

PRILOG IV.

MJERILA ZA VERIFIKACIJU

DIO A

VERIFIKACIJA EMISIJA IZ POSTROJENJA

Opća načela

1. Verifikaciji se podvrgavaju emisije iz svih djelatnosti iz Priloga I. ove Uredbe.
2. Proces verifikacije uključuje razmatranje izvješća o emisijama stakleničkih plinova iz postrojenja i praćenja tijekom prethodne godine. Proces se odnosi na pouzdanost, vjerodostojnost i točnost sustava praćenja i podataka o kojima se izvješćuje te informacije vezane uz emisije, a osobito na:
 - a) podatke o djelatnostima u izvješću te s njima povezana mjerenja i proračune
 - b) izbor i upotrebu emisijskih faktora
 - c) proračune korištene za utvrđivanje ukupne emisije
 - d) ako je korišteno mjerenje, prikladnost izbora i upotrebe mjernih metoda.

3. Emisije u izvješću mogu biti verificirane samo ako pouzdani i vjerodostojni podaci i informacije omogućuju utvrđivanje emisija uz visoki stupanj sigurnosti. Visoki stupanj sigurnosti zahtijeva od operatera da dokaže:

- a) da u podacima u izvješću nema nedosljednosti
- b) da je sakupljanje podataka provedeno sukladno primjenjivim znanstvenim normama
- c) da su relevantni podaci o postrojenju potpuni i dosljedni.

4. Verifikatoru će se omogućiti pristup svim lokacijama i informacijama povezanim s predmetom verifikacije.

5. Verifikator će uzeti u obzir je li postrojenje registrirano sukladno sustavu neovisnog ocjenjivanja i upravljanja okolišem (EMAS).

Metodologija

Strateška analiza

6. Verifikacija se osniva na strateškoj analizi svih djelatnosti koje se obavljaju u postrojenju. Time se od verifikatora zahtijeva pregled svih djelatnosti i njihove važnosti za emisije.

Analiza procesa

7. Verifikacija dostavljenih informacija provodi se na lokaciji postrojenja, gdje je to prikladno. Verifikator se služi provjerama na licu mjesta kako bi utvrdio pouzdanost podataka i informacija u izvješću.

Analiza rizika

8. Sve izvore emisija u postrojenju verifikator podvrgava ocjeni s obzirom na pouzdanost podataka o svakom izvoru koji doprinosi ukupnoj emisiji iz postrojenja.

9. Na osnovi ove analize verifikator eksplicitno određuje izvore emisije s visokim rizikom pogreške i druge vidove postupka praćenja emisija i izvješćivanja koji mogu pridonijeti pogreškama u određivanju ukupnih emisija. Ovo se posebice odnosi na izbor emisijskih faktora i proračuna potrebnih za određivanje razine emisija iz pojedinačnih izvora. Posebna se pažnja posvećuje izvorima s visokim rizikom pogreške i navedenim vidovima postupka praćenja emisija.

10. Verifikator uzima u obzir sve učinkovite metode kontrole rizika koje operater postrojenja koristi s ciljem smanjivanja stupnja nesigurnosti.

Izvješće

11. Verifikator priprema izvješće o procesu provjere u kojemu navodi je li izvješće o emisijama stakleničkih plinova iz postrojenja zadovoljavajuće. Ovo izvješće sadrži sva pitanja relevantna za završeni posao. Verifikator smije dati izjavu da je izvješće o emisijama stakleničkih plinova iz postrojenja zadovoljavajuće ako prema njegovom mišljenju ukupne emisije nisu materijalno pogrešne.

Minimalni zahtjevi osposobljenosti verifikatora

12. Verifikator je neovisan od operatera postrojenja, obavlja svoje aktivnosti ispravno, objektivno i profesionalno te razumije:

- a) odredbe ove Uredbe, obvezujuće upute iz članka 5. stavka 4. ove Uredbe i pravilnika iz članka 60. Zakona
- b) zakonske, regulatorne i upravne zahtjeve relevantne za verificirane djelatnosti
- c) nastanak svih informacija koje se odnose na svaki izvor emisija u postrojenju, a osobito onih koje se odnose na prikupljanje, mjerenje i proračun podataka i izvješćivanje o podacima.

VERIFIKACIJA EMISIJA IZ ZRAKOPLOVNIH DJELATNOSTI

Opća načela i metodologija u ovom Prilogu vrijede i za verifikaciju izvješća o emisijama od letova koji pripadaju zrakoplovnim djelatnostima iz Priloga I. ove Uredbe.

U smislu primjene općih načela i metodologije vrijedi sljedeće:

- a) upućivanje na operatera postrojenja u točki 3. čita se kao da se upućuje na operatora zrakoplova, a upućivanje na postrojenje u podtočki c) istog stavka čita se kao da se upućuje na zrakoplov kojim se obavlja zrakoplovne djelatnosti obuhvaćene izvješćem
- b) upućivanje na postrojenje u točki 5. čita se kao da se upućuje na operatora zrakoplova
- c) upućivanje na djelatnosti koje se obavljaju u postrojenju u točki 6. čita se kao da se upućuje na zrakoplovne djelatnosti obuhvaćene izvješćem koje izvodi operator zrakoplova
- d) upućivanje na lokaciju postrojenja u točki 7. čita se kao da se upućuje na lokacije koje koristi operator zrakoplova za obavljanje zrakoplovnih djelatnosti obuhvaćene izvješćem
- e) upućivanje na tokove izvora u postrojenju u točkama 8. i 9. čita se kao da se upućuje na zrakoplov za koji je odgovoran operator zrakoplova i
- f) upućivanje na operatera postrojenja u točkama 10. i 12. čita se kao da se upućuje na operatora zrakoplova.

Dodatne odredbe za verifikaciju izvješća o emisijama iz zrakoplovne djelatnosti

Verifikator će osigurati posebno da:

- a) su obuhvaćeni svi letovi koji pripadaju zrakoplovnim djelatnostima iz Priloga I. ove Uredbe. Prilikom izvršavanja ovog zadatka verifikator će koristiti podatke o redu letenja i druge podatke o prometu operatora zrakoplova uključujući podatke agencije Eurocontrol koje zatraži operator
- b) u cjelini postoji podudarnost između prikupljenih podataka o potrošnji goriva i podataka o kupljenom ili drugačije nabavljenom gorivu za zrakoplov koji obavlja zrakoplovnu djelatnost.

Dodatne odredbe za verifikaciju podataka o tonskim kilometrima koji se dostavljaju uz zahtjev za besplatnom dodjelom emisijskih jedinica i zahtjeva za besplatnom dodjelom emisijskih jedinica iz posebne rezerve

Opća načela i metodologija za verifikaciju izvješća o emisijama stakleničkih plinova iz zrakoplovne djelatnosti u ovom Prilogu odgovarajuće se odnose, gdje je to primjenjivo, i na verifikaciju podataka o tonskim kilometrima iz zrakoplovstva.

Verifikator se posebno treba uvjeriti da su u zahtjevu za besplatnom dodjelom emisijskih jedinica ili u zahtjevu za besplatnom dodjelom emisijskih jedinica iz posebne rezerve obuhvaćeni samo letovi koji su stvarno izvedeni i koji pripadaju zrakoplovnim djelatnostima za koje je operator zrakoplova odgovoran. Prilikom izvršavanja ovog zadatka verifikator će koristiti podatke o prometu operatora zrakoplova, uključujući podatke agencije Eurocontrol koje zatraži operator. Verifikator će se također uvjeriti da se korisna nosivost iz izvješća operatora zrakoplova podudara s evidencijom o korisnoj nosivosti koju operator zrakoplova održava za potrebe sigurnosti.